

Dom

Text: Hanna Sangemark

Det är inte lätt,
den är en konstifik en,
den som vi rätt och slätt
kallar för "grammatiken".

Nu länge vi fått se
att människor skriver "dem"
när det skall vara "de"
för de har visst inte kläm

på hur det skall va'
för det hörs ej i dialektet,
skillnaden i skrift
mellan subjektet och objektet.

Men så de sista åren
i artiklar och rubriker;
man nära har till tåren,
för skribenter sviker

och har så börjat skriva
"de" på vissa ställen
där sammanhangen giva
att "dem" skall va' modellen.

Om någon så vill skidor ge
till det nya släktet,
då ges ej skidorna till "de"
för de är ej subjektet.

Och ingen skulle tänka,
nej aldrig ens en dag,
att någon skulle skänka
skidorna till "jag".

Men nu, o ve och fasa,
man lösa vill problemet,
fast många sig förfasa
över i bristen i morfemet.

Istället för att visa
skillnaden det rör sig om
vill man "de" och "dem" förvisa
och bara skriva "dom".

Om "dom" ger skidorna till "dom",
är väl inte så farligt,
men det finns faktiskt människor som
ser detta som allvarligt.

Ni, som "dom" förespråka,
att förenkla språket vårt.
Nu vill jag inte bråka,
men att dikta blir försvårat.

För vi som sitter dag och natt
timma uppå timma
och träget nyttjar språkets skatt,
får svårare att rimma.

Om "dom" ersätter "de" och "dem"
då tappar man liksom
"hem" och "kläm" och "Sem" och "fem"
som rimord till...

dom dom dom dom dom dom dom dom dom dom... *(Melodi: Tänd ett ljus av Niklas Strömstedt och Lasse Lindbom)*